

23 Ιουνίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΘΕΟΔΟΣΗΣ Χ" ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5842).

*Ληστεία κατά παράβαση των άρθρων 282 και 283 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Η κατηγορούσα αρχή απέδειξε την υπόθεση της πέ-
ραν πάσης λογικής αμφιβολίας — Επικύρωση της καταδίκης από
το Εφετείο.*

*Απόδειξη — Μαρτυρία αναγνώρισης του κατηγορουμένου — Πραγ- 5
ματική μαρτυρία — Δακτυλικά και παλαμικά αποτυπώματα.*

*Ψεύδη κατηγορουμένου — Η εκδοχή του κατηγορουμένου για τα δα-
κτυλικά και παλαμικά του αποτυπώματα καθώς και όλη η μαρτυ-
ρία που έδωσε στις καταθέσεις του στην Αστυνομία και ενώπιον
του Κακουργιοδικείου αποτελούσαν μια συνεχή ψευδολογία και 10
ορθά απορρίφθηκαν από το Κακουργιοδικείο.*

*Λέξεις και Φράσεις — Η φράση "Ο μάρτυρας έκαμε καλή εντύπωση
στο Δικαστήριο" πως πρέπει να ερμηνεύεται.*

*Η ληστεία διεπράχθη στις 12.5.1993 μεταξύ 11.00 και 11.10 στη 15
ΣΠΕ Μαρωνίου. Ο δράστης ανέσυρε πυροβόλο όπλο που είχε κομ-
μένη την κάννη και το κοντάκι και απειλώντας την υπάλληλο απέ-
σπασε από αυτή £2.500.*

*Ο δράστης αναγνωρίστηκε την επομένη ημέρα σε αναγνωριστική 21)
παράταξη από μάρτυρα που τον είδε την ώρα της ληστείας σε στα-
ματημένο αυτοκίνητο σε μικρή απόσταση από την ΣΠΕ, το οποίο
χρησιμοποιήθηκε από το δράστη για τη διάπραξη του αδικήματος και
τη διαφυγή του μετά τη συμπλήρωση του εγκληματικού του έργου.*

Ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος από το Κακούργιοδικείο.

5 Στην έφεση προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι εκτός από τη μαρτυρία της μάρτυρος που αναγνώρισε τον κατηγορούμενο, δεν υπήρχε άλλη μαρτυρία εις βάρος του, με βάση την οποία θα μπορούσε να καταδικαστεί και ότι ουσιαστικά δόθηκε υπέρομετρη βαρύτητα από το Κακούργιοδικείο στη μαρτυρία αυτή.

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

- 10 1. Υπήρξε και πραγματική μαρτυρία με δακτυλικά αποτυπώματα που βρέθηκαν σε πλαστική σακκούλα που άφησε ο δράστης στη ΣΠΕ και που ήταν πανομοιότυπα με το δακτυλικό αποτύπωμα του αριστερού δείκτη του εφεσείοντα. Επίσης παλαμικά αποτυπώματα πάνω σε περιτύλιγμα γαντιών που συνδέθηκε με τη χρήση του δράστη ήταν πανομοιότυπα με τα παλαμικά αποτυπώματα του εφεσείοντα. Επιπρόσθετα προσκομίστηκε επαρκής μαρτυρία αναφορικά με τις κινήσεις του, που αποδείκνυαν την παρουσία του εφεσείοντα στο χώρο της ΣΠΕ.
- 15 2. Η μαρτυρία του ίδιου του εφεσείοντα στις καταθέσεις του στην αστυνομία και την ένορκη κατάθεσή του στο Κακούργιοδικείο, συμπεριλαμβανομένου και άλλοθι, είναι γεμάτη ψεύδη σε αντίθεση με τη μαρτυρία της μάρτυρος που τον αναγνώρισε. Η αξιολόγηση της συμπεριφοράς της μάρτυρος αυτής από το Κακούργιοδικείο καθώς επίσης και του περιεχομένου της είναι άμεμπτη. Η φράση που χρησιμοποιείται από το Δικαστήριο "ο μάρτυρας μας έκαμε καλή εντύπωση", δεν αναφέρεται στα εξωτερικά στοιχεία της προσωπικότητας του μάρτυρα αλλά στο σύνολο των γνωρισμάτων που συνθέτουν αφενός μάρτυρα που σέβεται την αλήθεια, και αφ' ετέρου που είχε τις αντικειμενικές δυνατότητες να συλλάβει με τις αισθήσεις του όσα αναβιώνει με τη μαρτυρία του.
- 20 3. Η μαρτυρία του εφεσείοντα είναι τόσο απίθανη που ορθά κρίθηκε από το Κακούργιοδικείο ότι αγγίζει τα όρια του αστειού. Η απόφαση του Κακούργιοδικείου είναι απόλυτα ορθή και επικυρώνεται.
- 25
- 30

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Ρωσσίδης ν. Δημοκρατίας (1983) 2 Α.Α.Δ. 391,

R v. Turnbull [1976] 3 All E.R. 549,

Scott & Another v. R and Barness & Others v. R [1989] 2 All E.R. 305.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Θεοδόση Μιχαήλ Χατζηγεωργίου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 30 Σεπτεμβρίου, 1993, από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Γ. Νικολάου, Π.Ε.Δ., Κραμβή, Α.Ε.Δ., Κληρίδη Ε.Δ.) (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 7358/93) στην κατηγορία της ληστείας κατά παράβαση των άρθρων 282 και 283 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. 5

Ε. Ευσταθίου, Χ. Λοϊζου, Κ. Καμένος, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος ληστείας κατά παράβαση των άρθρων 282 και 283 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Το Κακουργιοδικείο απεφάνθη στην εμπειριστατωμένη του απόφαση, μετά από μια πλήρη και εξονυχιστική συζήτηση και ανάλυση της μαρτυρίας, πως η υπόθεση της κατηγορούσης αρχής απεδείχθη πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. 15
20

Η ληστεία διεπράχθη στις 12.5.1993 μεταξύ 11.00 και 11.10 στη Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Μαρωνίου. Ο δράστης μπήκε στο γραφείο της ΣΠΕ και αφού ανέσυρε πυροβόλο όπλο, που είχε κομμένη την κάννη και το κοντάκι, το πρόταξε στην υπάλληλο της ΣΠΕ και απειλώντας τη ζωή της απέσπασε από αυτή £2.500. 25

Ο εφεσείων ισχυρίστηκε πως δεν ήταν ο δράστης της ληστείας και πρόβαλε άλλοθι. Τα αποδεικτικά στοιχεία στο Κακουργιοδικείο συνίσταντο από μαρτυρία αναγνώρισης, πραγματική και περιστατική μαρτυρία. Η αναγνώριση έγινε από την Π. Θεοδώρου - ΜΚ36, η οποία ανέφερε πως γύρω στις 10.40π.μ., στις 12.5.93, είδε σε μικρή απόσταση από το γραφείο της ΣΠΕ σταματημένο κάποιο αυτοκίνητο πράσινου χρώματος, και ένα πρόσωπο που καθόταν στη θέση του οδηγού. Αποδείχτηκε στη δίκη πως το αυτοκίνητο που είδε η μάρτυς ήταν το Rover υπ' αριθ- 30
35

μόν εγγραφής DR 735, που χρησιμοποίησε ο δράστης για να πάει στον τόπο της ληστείας και μετά τη συμπλήρωση του εγκληματικού έργου να διαφύγει. Την επόμενη ημέρα σε αναγνωριστική παράταξη που ετοίμασε η Αστυνομία, η Θεοδώρου αναγνώρισε και υπέδειξε τον εφεσείοντα ως το πρόσωπο που είδε την προηγούμενη στο αυτοκίνητο αυτό.

Οι δικηγόροι του εφεσείοντα ήγειραν ενώπιόν μας αριθμό ζητημάτων που αφορούν στη μαρτυρία για να μας πείσουν πως η απόφαση του Κακουργιοδικείου δεν είναι ασφαλής. Ο εφεσείων, εισηγήθηκαν, εδικαιούτο να αθωωθεί γιατί δεν απεδείχθη, με τη μαρτυρία που παρουσιάστηκε η εις βάρος του κατηγορία. Το επίκεντρο της επιχειρηματολογίας των συνηγόρων του εφεσείοντος αφορά την απερίφραστη αποδοχή από το Κακουργιοδικείο της μαρτυρίας της Π. Θεοδώρου που με την αναγνώρισή της, όπως έχουμε ήδη αναφέρει, συνέδεσε τον εφεσείοντα με τη ληστεία.

Η συγκεκριμένη εισήγηση, πάνω σε τούτη την πτυχή της υπόθεσης, είναι πως: αφ'ης στιγμής το Κακουργιοδικείο εδέχθη τη μαρτυρία της Θεοδώρου, η καταδίκη του εφεσείοντος εσφραγίσθη. Η υπόλοιπη μαρτυρία, συνεχίζει η επιχειρηματολογία των συνηγόρων, εξετάστηκε πλέον κάτω από το πρίσμα της αποδοχής της μαρτυρίας της Θεοδώρου και κάθε στοιχείο στην υπόθεση που συνηγορούσε υπέρ του εφεσείοντος ή εδημιουργούσε αμφιβολίες ενοχής, υπαγόταν στην εκ προοιμίου αποδοχή της μαρτυρίας της Θεοδώρου και κατ' ακολουθία απορριπτόταν.

Σ' αυτό το σημείο αναφέρουμε πως οι δικηγόροι του εφεσείοντος εστίασαν την επιχειρηματολογία τους πάνω στα πιο κρίσιμα σημεία της υπόθεσης. Η αγόρευση τους περιεστράφη γύρω από νομικούς λόγους, που ευχερώς μπορούσαν να συζητηθούν στο Εφετείο. Δεν έγινε προσπάθεια να πληγεί ενώπιόν μας η αξιοπιστία της Θεοδώρου, μήτε αμφισβητήθηκε η καλή της πρόθεση να πει στο Δικαστήριο την αλήθεια. Αυτό που προτείνουν είναι πως το Κακουργιοδικείο δέχτηκε ως ορθή τη μαρτυρία της για το λόγο, και μόνο, πως εντυπωσιάστηκε από την συμπεριφορά της ως μάρτυρας της αλήθειας. Όμως, εισηγούνται, το Κακουργιοδικείο δεν ασχολήθηκε με την πιθανότητα η μάρτυς να κάνει λάθος στην αναγνώριση του δράστη, έχοντας υπόψη ότι δεν τον γνώριζε προηγουμένως και πως τον είδε για λίγα μόνο δευτερόλεπτα ενώ περνούσε δίπλα από το αυτοκίνητο. Επιπλέον η περιγραφή που έδωσε στην αστυνομία δεν ταιριάζει με τα χαρακτηριστικά του εφεσείοντος.

Προτού ασχοληθούμε με το ζήτημα της αναγνώρισης, παρατηρούμε αμέσως πως δεν είναι ορθή η θέση των δικηγόρων του εφεσείοντος πως η μόνη μαρτυρία εναντίον του ήταν η αναγνώριση του από την Π. Θεοδώρου. Οι συνήγοροι υπέβαλαν επί του προκειμένου πως, αν δεν γινόταν αποδεκτή αυτή η μαρτυρία, τότε δεν θα υπήρχε τίποτε άλλο εις βάρος του εφεσείοντος. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Παρουσιάστηκε ενώπιον του Κακουργιοδικείου, όπως είπαμε παραπάνω, και πραγματική μαρτυρία. Ειδικός εμπειρογνώμονας κατέθεσε πως δακτυλικό αποτύπωμα που βρέθηκε σε πλαστική σακούλα, που άφησε ο δράστης στη ΣΠΕ, ήταν πανομοιότυπο με το δακτυλικό αποτύπωμα του αριστερού δείκτη του εφεσείοντος. Επίσης, παλαμικά αποτυπώματα πάνω σε ένα περιτύλιγμα γαντιών, που συνδέθηκε με τη χρήση του από τον δράστη, ήσαν πανομοιότυπα με τα παλαμικά αποτυπώματα του εφεσείοντος. (Η μαρτυρία απέδειξε ότι ο δράστης φορούσε γάντια κατά τη διάπραξη του εγκλήματος). Πέρα από αυτά, προσκομίστηκε πολλή μαρτυρία αναφορικά με τις κινήσεις του εφεσείοντος, που αποδείκνυαν την παρουσία του στο χώρο και τα περίξ του γραφείου της ΣΠΕ. Επιπλέον η μαρτυρία του ίδιου του εφεσείοντος, που αποτελείτο από τις καταθέσεις του στην Αστυνομία και την ένορκη κατάθεσή του στο Κακουργιοδικείο, αποδεικνύεται, με απλή ανάγνωση, να βριθεί ψευδολογιών.

Επανερχόμαστε στην εισήγηση των δικηγόρων του εφεσείοντος αναφορικά με την αναγνώρισή του από τη μάρτυρα Θεοδώρου. Το Κακουργιοδικείο προσήγγισε τη μαρτυρία αυτή με την προσοχή και περίσκεψη που κατά το νόμο επιβάλλεται. Οι αρχές που διέπουν το ζήτημα αναφέρονται σε έκταση στην απόφαση του Κακουργιοδικείου, όπου γίνεται και ευρεία αναφορά στη νομολογία (βλ. *Ρωσσίδης ν. Δημοκρατία* (1983) 2 Α.Α.Δ. 391, όπου υιοθετήθηκαν οι γνωστές αρχές στην Αγγλική υπόθεση *R. ν. Turnbull* [1976] 3 All E.R. 549, και *Scott and another ν. R και Barnes and others ν. R.* [1989] 2 All E.R. 305). Το Κακουργιοδικείο είπε συγκεκριμένα τα πιο κάτω, αφού κατηύθυνε την προσοχή του προς το ενδεχόμενο η μαρτυρία αναγνώρισης να είναι ανασφαλής, εκτός αν υποστηρίζεται από ενισχυτική μαρτυρία.

“Καταλήγουμε όμως ότι στην προκειμένη περίπτωση, η βεβαιότητα που κατά την κρίση μας διέπει τη μαρτυρία αναγνώρισης του κατηγορουμένου από την κα. Π. Θεοδώρου ως το άτομο που βρισκόταν στο πράσινο Rover αυτοκίνητο υπ’ αριθμόν εγγραφής DR755 κατά τις 10.40π.μ. στις 12/5/93 κοντά στο γραφείο της ΣΠΕ Μαρωνίου εξουδετερώνει εντελώς κάθε ενδεχόμενο κινδύνου για λάθος. Γι’ αυτό και είμαστε

διατεθειμένοι να ενεργήσουμε επί της μαρτυρίας της κας. Π. Θεοδώρου ακόμη και στην απουσία οποιασδήποτε ενισχυτικής μαρτυρίας”.

5 Δεν χωρεί επομένως αμφιβολία πως το Κακουργιοδικείο ενήργησε ορθά και μέσα στα πλαίσια του νόμου. Είναι γεγονός πως το Δικαστήριο δεν συζητεί τα στοιχεία που ο δικηγόρος του εφεσείου έθεσε ενώπιόν του για να πλήξει τη μαρτυρία της Θεοδώρου, με ειδική αναφορά στα λίγα δευτερόλεπτα που είδε τον δράστη μέσα στο αυτοκίνητο και, το σοβαρότερο, ότι δεν πρόσεξε αν είχε μουστάκι. Όντως ο εφεσείων είχε πυκνό, μεγάλο και εμφανές μουστάκι, όπως φαίνεται και στις φωτογραφίες της αναγνωριστικής παράταξης. Πάνω σε αυτό το σημείο, και στο γεγονός ότι η μάρτυς περιέγραψε τα μαλλιά του δράστη ως σκαλιστά, οι συνήγοροι κατέβαλαν ενώπιόν μας πολλή προσπάθεια για να μας πείσουν πως το Κακουργιοδικείο θα έπρεπε τουλάχιστον να κρίνει πως η Θεοδώρου δυνατό να έσφαλε στην αναγνώριση του εφεσείου.

20 Δεν συμφωνούμε με την προσέγγιση αυτή. Είναι γεγονός πως η μάρτυς είτε πως δεν πρόσεξε αν το πρόσωπο που καθόταν στο αυτοκίνητο είχε μουστάκι. Υπάρχει όμως γι' αυτό εξήγηση. Η μάρτυς ανέφερε ότι το πρόσωπο τούτο, όπως καθόταν στο αυτοκίνητο, είχε ανυψωμένο τον δεξιό του βραχίονα προς το πλάι. Στην ίδια περίπου στάση είδαν τον δράστη και άλλοι μάρτυρες, οι οποίοι όμως δεν αναγνώρισαν τον εφεσείου, ή δεν ήσαν απόλυτα βέβαιοι πως ήταν αυτός.

30 Οι συνήγοροι επεσήμαναν επίσης πως τα μαλλιά του εφεσείου δεν είναι σκαλωτά αλλά κατσαρά. Η άποψή μας είναι πως η ακρίβεια μιας τέτοιας περιγραφής ποικίλλει ανάλογα με την ικανότητα ακριβολογίας στη γλώσσα που μιλά κάποιος. Σίγουρα, ένας θα μπορούσε να χαρακτηρίσει τον τύπο των μαλλιών του εφεσείου ως σκαλωτά ή κατσαρά, για να τα διακρίνει από τα ίσια.

35 Διεξήλθαμε με μεγάλη προσοχή τη μαρτυρία της Π. Θεοδώρου για να εξετάσουμε εις βάθος τις εισηγήσεις των συνηγόρων του εφεσείου. Η αξιολόγηση της συμπεριφοράς της μάρτυρος, καθώς επίσης και του περιεχομένου της μαρτυρίας της από το Κακουργιοδικείο, είναι, στην κρίση μας, άμεμπτη. Θα επισημάνουμε μερικά στοιχεία για να στηρίξουμε την άποψή μας. Η μαρτυρία της Θεοδώρου ήταν πως η ώρα “11 παρά 20” ενώ περπατούσε 40 προς τη ΣΠΕ είδε το αυτοκίνητο και τον δράστη που καθόταν σ’

αυτό. Στην κατάθεση της στην Αστυνομία γράφτηκε, από λάθος, αντί "11-20" "11.20". Ο δικηγόρος του εφεσεϊόντος, που εμφανιζόταν ενώπιον του Κακουργιοδικείου, προσπάθησε να κτίσει πάνω σ' αυτό το λάθος, υποβάλλοντας στη μάρτυρα πως τροποποίησε την κατάθεσή της ενώπιον του Κακουργιοδικείου για να συμφωνεί με την ώρα που όντως έγινε η ληστεία, δηλαδή μεταξύ 11 και 11.10 το πρωί. Αν η μάρτυς είδε το πρόσωπο μέσα στο αυτοκίνητο η ώρα 11.20, αυτός δεν μπορούσε να ήταν ο δράστης, μια και η ληστεία έληξε 10 λεπτά προηγουμένως. Η μάρτυς όμως επέμενε για την ώρα που ανέφερε στην Αστυνομία και πως αυτή κατεγράφη λανθασμένα στην κατάθεσή της. Πολύ ορθά το Κακουργιοδικείο συμπέρανε πως χρησιμοποιήθηκε προφανώς λαθεμένο σημείο στίξης μεταξύ του "11" και "20". Δεν υπάρχει αμφιβολία πως έτσι έχουν τα πράγματα, και μάλιστα παρατηρούμε πως πολύ ορθά οι δικηγόροι του εφεσεϊόντος ενώπιόν μας ευθύς εξ αρχής θεώρησαν ως ορθή και δεδομένη την ώρα της ληστείας, και τη μαρτυρία της Θεοδώρου πάνω στο σημείο της ώρας. Ένα άλλο ζήτημα, στο οποίο επέμενε κατά την αντεξέταση ο δικηγόρος του εφεσεϊόντος ενώπιον του Κακουργιοδικείου, ήταν πως η μάρτυς γνώριζε από προηγουμένως τον εφεσεϊόντα, με τον οποίο ήταν συμμαθητές. Η μάρτυς ανέφερε με έμφαση πως ενθυμείτο πολύ καλά τους συμμαθητές της και ο εφεσεϊών δεν ήταν ένας από αυτούς, ούτε τον είχε δει προηγουμένως. Είναι αξιοσημείωτο δε πως ότι ο ίδιος ο εφεσεϊών, όταν τον υπέδειξε στην αναγνωριστική παράταξη η μάρτυς και ρωτήθηκε αν τη γνώριζε απάντησε αρνητικά, επιβεβαιώνοντας έτσι την ορθότητα της μαρτυρίας της Θεοδώρου.

Έχουμε λοιπόν τη γνώμη πως όταν το Κακουργιοδικείο αναφέρει στην απόφασή του πως του ενεποίησε εντύπωση η μάρτυς Θεοδώρου, δεν αναφέρεται μόνο στην εν γένει συμπεριφορά της, κατά την εξιστόρηση των γεγονότων, αλλά και στο περιεχόμενο της μαρτυρίας της. Όταν χρησιμοποιείται από τα Δικαστήρια η φράση "ο μάρτυρας μας έκαμε καλή εντύπωση", αυτή δεν αναφέρεται στα εξωτερικά στοιχεία της προσωπικότητας του μάρτυρα, ή του τρόπου εκφοράς της μαρτυρίας, αλλά στο σύνολο των γνωρισμάτων που συνθέτουν αφενός το μάρτυρα που έχει σεβασμό στην αλήθεια και αφετέρου που είχε τις εξ αντικειμένου δυνατότητες να συλλάβει με τις αισθήσεις του όσα αναβιώνει με τη μαρτυρία του. Οι δικαστές λόγω της τριβής και εξειδίκευσης τους σ' αυτό το χώρο, διαθέτουν την ικανότητα, ανθρώπινη βεβαίως, να κρίνουν τότε παρουσιάζεται ενώπιόν τους η αλήθεια.

Έχουμε ήδη αναφέρει πως δεν συμφωνούμε με την εισήγηση των δικηγόρων του εφεσεϊόντος πως η υπόθεση της κατηγορούσης

αρχής στηριζόταν αποκλειστικά στη μαρτυρία αναγνώρισης από την Π.Θεοδώρου. Ατράντακτα επίσης στοιχεία, βάσει των οποίων κρίθηκε στο τέλος η ενοχή του εφεσεϊόντος, ήταν και το δακτυλικό και παλαμικά αποτυπώματα που βρέθηκαν σε τεκμήρια, που τον συνέδεσαν με το έγκλημα. Μόλις έφθασε η Αστυνομία στη ΣΠΕ μετά την ληστεία, και αυτό έγινε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ανευρέθη κάτω από το γραφείο του γραμματέα της ΣΠΕ μια σακκούλα νάυλον. Όταν εξετάστηκε για δακτυλικά αποτυπώματα βρέθηκαν πάνω σ' αυτή εννιά. Ένα, αυτό του αριστερού δείκτη, ήταν πανομοιότυπο με το αποτύπωμα του αριστερού δείκτη του εφεσεϊόντος. Τούτο διαπιστώθηκε από ειδικό εμπειρογνώμονα, αφού σύγκρινε τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στη σακκούλα με τα δακτυλικά αποτυπώματα του εφεσεϊόντος, που έδωσε με τη συγκατάθεσή του στην Αστυνομία. Η μάρτυς Χατζούλα, που ήταν μόνη της στο γραφείο της ΣΠΕ όταν εισήλθε ο δράστης, ανέφερε πως μόλις μπήκε μέσα είχε τα χέρια του πίσω, προχώρησε στο γραφείο του γραμματέα και τότε απότομα πρόταξε προς αυτήν το πυροβόλο όπλο, ζητώντας ταυτόχρονα όλα τα χρήματα που υπήρχαν. Είναι πρόδηλο πως ο δράστης είχε κρυμμένο το όπλο μέσα στη σακκούλα, το οποίο έβγαλε όταν πήγε πίσω από το γραφείο του γραμματέα. Στη βιασύνη του όμως να τελειώσει το έγκλημα το γρηγορότερο και να φύγει άφησε τη σακκούλα εκεί.

Ο εφεσεϊών, όταν πληροφορήθηκε από την Αστυνομία σχετικά με το δακτυλικό αποτύπωμα, η απάντησή του ήταν: "εσείς κάνετε τη δουλειά σας", και σε δεύτερη ευκαιρία: "εσείς κάμετε τη δουλειά σας και εγώ τη δική μου". Στη μαρτυρία του ενώπιον του Κακουργιοδικείου ανέφερε πως είχε προβληματιστεί πολύ για το θέμα, για το πώς δηλαδή βρέθηκε το αποτύπωμά του πάνω στη σακκούλα. Τελικά θυμήθηκε. Η ιστορία του σε σύντομη λέγει: Μια μέρα πήγε με δύο φίλους του να αγοράσουν πετεινάκια. Σκέφτηκε τότε να προμηθευτεί μια νάυλον σακκούλα για να την απλώσει στο χώρο αποσκευών του αυτοκινήτου, να τοποθετήσει πάνω σ' αυτή τα πετεινάκια και να προστατέψει έτσι το αυτοκίνητό του από την ακαθαρσία.

Για πετεινάκια είχε πράγματι πάει. Η ιστορία όμως αναφέρεται στη συνέχεια πως δεν βρήκαν κατάλληλα πουλερικά, και έτσι σε κάποιο σημείο της διαδρομής όταν σταμάτησε το αυτοκίνητο πέταξε τη σακκούλα, που του ήταν πλέον άχρηστη. Με την εκδοχή αυτή ανέμενε το Δικαστήριο να θεωρήσει ως πιθανότητα ο δράστης να βρήκε τη σακκούλα και να την χρησιμοποίησε στη ληστεία. Το Κακουργιοδικείο απέρριψε την εκδοχή τούτη, όπως και τα υπόλοιπα πολλά ψεύδη που αράδιασε ο εφεσεϊών.

Παλαμικά αποτυπώματα, πανομοιότυπα με του εφεσείοντα, βρέθηκαν και σε ένα νάυλον περιτύλιγμα γαντιών μάρκας Karen. Δεν πρόκειται να επαναλάβουμε σε λεπτομέρεια τη μαρτυρία που αφορά σε αυτό το στοιχείο και την εξήγηση που έδωσε ο εφεσείων. Αρκεί να αναφέρουμε πως το περιτύλιγμα τούτο βρέθηκε από την Αστυνομία στις 13.5.93, την επομένη δηλαδή του εγκλήματος, κάτω από μια συστάδα ακακιών, 10-15 μέτρα περίπου από όπου είχε θεαθεί το αυτοκίνητο Rover που, όπως αναφέραμε, χρησιμοποίησε ο δράστης στη ληστεία. Το περιτύλιγμα βρισκόταν σ' ένα μικρό χάρτινο κουτί για φυσιγγία που ήταν σε ένα μεγαλύτερο χάρτινο κουτί, με την επιγραφή Bosch. Υπενθυμίζουμε εδώ πως σύμφωνα με τη μαρτυρία ο δράστης φορούσε μαύρα γάντια. Δόθηκε επίσης μαρτυρία πως ο εφεσείων είχε προμηθευθεί τόσο τη σακκούλα όσο και τα γάντια. Τα μεν γάντια τα αγόρασε στις 11.5.93, την προηγούμενη του εγκλήματος, από το κατάστημα του Λ.Μαθαίου στην Αραδίππου, όπου διέμενε, και τη σακκούλα από το κατάστημα του Α.Π.Ζένιου στο Μαρώνι.

Ο εφεσείων φρόντισε να περιγράψει στη μαρτυρία του τις κινήσεις των χειρών του όταν έπαιρνε τη σακκούλα, λέγοντας πως την έπιασε ο ίδιος από δέσμη που ήταν στη βιτρίνα και την διπλωσε, όπως διπλώνεται μια μαντηλιά. Η μαρτυρία του Ζένιου όμως ήταν διαφορετική. Είπε πως οι σακκούλες νάυλον ήταν τυλιγμένες σε ρουλό, συρραμμένες μεταξύ τους. Παίρνει κάποιος τη σακκούλα ξετυλίγοντας το ρουλό και σχίζοντας από το σημείο συρραφής. Αυτή η κίνηση θέτει βέβαια σε μεγαλύτερη χρήση τα δάκτυλα των χειρών.

Αναφορικά με το περιτύλιγμα των γαντιών Karen, ο εφεσείων είπε πως στις 11.5.93, μια ημέρα δηλαδή πριν από τη ληστεία, ενώ βρισκόταν στην περιοχή, αισθάνθηκε πόνο στην κοιλιά και την ανάγκη να ανακουφιστεί. Δεν είχε χαρτομάντηλο, και μια και κατέβηκε από το αυτοκίνητο πήρε μαζί του και το χάρτινο κουτί Bosch. Δεν αφόδευσε αλλά το άφησε εκεί, εφόσον του ήταν άχρηστο.

Απίθανες ιστορίες που αγγίζουν τα όρια του αστείου. Και πολύ ορθά έτσι τις αξιολόγησε το κακουργιοδικείο.

Ένα άλλο σημείο που ήγειραν οι δικηγόροι του εφεσείοντος, και για τους ίδιους τόσο σημαντικό που συντριβεί την υπόθεση της κατηγορούσης αρχής, δημιουργείται από τη μαρτυρία των Ανδρέα Ιωάννου, Φώτη Ερωτοκρίτου και Αντώνη Παπακωνσταντίνου, που επέβαιναν στο αστυνομικό ελικόπτερο που κινητο-

5 ποιήθηκε αμέσως μετά τη ληστεία για να συμβάλει στη σύλληψη του δράστη. Με τη μαρτυρία των πιο πάνω εμπλέκεται και αυτή του Ντ. Χριστοδούλου. Σύμφωνα με τους αστυνομικούς που επέβαιναν στο ελικόπτερο εντόπισαν η ώρα 12.15, στις 12.5.93, το

10 πράσινο Rover που χρησιμοποιήθηκε στη ληστεία. Αυτό βρισκόταν σε χωματόδρομο ανατολικά του χωριού Μαρώνι, 500 περίπου μέτρα από τον κύριο δρόμο Λευκωσίας-Λεμεσού. Αφού προσγειώθηκε το ελικόπτερο οι αξιωματικοί της Αστυνομίας άρχισαν να ερευνούν την περιοχή, οπότε και πρόσεξαν από κάποια απόσταση τον Ντ. Χριστοδούλου, τον οποίο προσήγγισαν και ρώτησαν αν είδε ο,τιδήποτε το ύποπτο. Ο Χριστοδούλου ανέφερε πως πρόσεξε ένα άτομο στην περιοχή που προχώρησε και χάθηκε πίσω από μια χαρουπιά, γύρω στα 5 μέτρα από τον πλαγιάδρομο. Προχώρησε προς το πρόσωπο αυτό, ο οποίος τον

15 άφησε με την εντύπωση πως πήγε εκεί για να αφοδεύσει. Είπε μάλιστα πως το άτομο αυτό ήταν μελαχρινός με μαύρα κατσαρά μαλλιά και επιδερμίδα κάπως ανώμαλη, σαν να είχε πυκνίδι ή σπυριά. Τα χαρακτηριστικά αυτά ταιριάζουν στον εφeseίοντα. Ο μάρτυρας όμως σε αναγνωριστική παράταξη, μολονότι υπέδειξε τον εφeseίοντα, είπε πως δεν ήταν σίγουρος αν ήταν το

20 πρόσωπο που είδε στην περιοχή.

Η σημασία της πιο πάνω μαρτυρίας, που εντοπίζουν οι δικηγόροι του εφeseίοντος, έγκειται στο γεγονός πως ο Χριστοδούλου

25 είπε ότι είδε το πρόσωπο αυτό περίπου 25 λεπτά προτού προσγειωθεί το ελικόπτερο. Το ελικόπτερο όπως είπαμε πιο πριν προσγειώθηκε στις 12.15. Επομένως, και σύμφωνα με τη μαρτυρία του Χριστοδούλου, είδε το πρόσωπο αυτό γύρω στις 11-50. Ο εφeseίων, είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως θεάθηκε στο κέντρο της Βασιλούς γύρω στις 12.00 το μεσημέρι. Το κέντρο αυτό απέχει 4 περίπου χιλιόμετρα από το σημείο στο οποίο

30 είδε το πρόσωπο που ανέφερε ο Χριστοδούλου. Εάν το πρόσωπο αυτό ήταν ο δράστης, διατείνονται οι συνήγοροι, τότε δεν μπορεί να ήταν ο εφeseίοντας γιατί δεν διανύεται η απόσταση των 4 χιλιομέτρων μέσα σε 10 λεπτά.

35 Η πιο πάνω συλλογιστική, που απέρριψε και το κακουργιοδικείο, δεν έχει βάση για τους εξής λόγους:

(α) Προϋποθέτει διακίνηση του δράστη με τα πόδια, ενώ η διακίνηση γίνεται και με όχημα, μέσο που χρησιμοποίησε ευρύτετα ο εφeseίων για τις μετακινήσεις του σε σχέση με την

40 παρούσα υπόθεση.

(β) Όταν ο μάρτυρας Χριστοδούλου και οι μάρτυρες που είδαν τον εφεσείοντα στο κέντρο της Βασιλεύς, αναφέρονται σε ώρα, δεν πρέπει να θεωρηθεί πως έβλεπαν το ρολόι τους για να είναι απόλυτα ακριβείς στις ώρες που ανέφεραν.

Νομίζουμε πως έχουμε πει αρκετά για να καταδείξουμε πως η απόφαση του Κακουργιοδικείου είναι απόλυτα ορθή. Ας προσθέσουμε μόνο και την άλλη πτυχή της υπόθεσης. Το άλλοθι δηλαδή που πρόβαλε ο εφεσείων ενώπιον του δικάσαντος Δικαστηρίου. Απλή ανάγνωση της μαρτυρίας του αποδεικνύει μια συνεχή ψευδολογία.

5

10

Η έφεση επομένως απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.